

ศึกษาข้อผิดพลาดการใช้ส่วนขยายนามภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น An Error Analysis of Using Chinese Attribute by the Students Studying in The Far Eastern University

ภู เมงยู*

บทคัดย่อ

บทความนี้เขียนขึ้นจากผลการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ส่วนขยายนามภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่จะเริ่มเรียนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับการใช้ไวยากรณ์ภาษาจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องการใช้ส่วนขยายนาม เพราะโครงสร้างประโยคของภาษาจีนและภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมาก ภาษาไทยจะวางส่วนขยายนามไว้ด้านหลังของคำนาม ส่วนภาษาจีนจะวางส่วนขยายนามไว้ด้านหน้าของคำนาม ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีคะแนนการทดสอบการใช้ส่วนขยายนามที่มีค่าเดียวมากกว่าคะแนนการใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ โดยนักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่สูงจะสามารถใช้ส่วนขยายนามภาษาจีนได้ดีกว่านักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ต่ำกว่า โดยเฉพาะการใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ ทั้งยัง พบว่านักศึกษามีเชื้อสายจีนและสามารถพูดภาษาจีนท้องถิ่นได้สามารถช่วยให้การเรียนการสอนเรื่องส่วนขยายนามดีขึ้น

คำสำคัญ

ส่วนขยายนาม ภาษาจีน นักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

Abstract

This paper studied by the results from analyze of using Chinese attribute by the Thai students who study in The Far Eastern University. Almost students start to study Chinese language at the university, so they are not fluent in Chinese grammar, especially using Chinese attribute. Because the structures between Thai and Chinese are quite different in that Thai structure is "Noun + Attribute" but Chinese structure is "Attribute + Noun". The results of this paper were summarized as follows: the score of using single Chinese attribute was higher than the score of using multiple Chinese attribute. Generally speaking, senior students were good at using Chinese attribute than junior students, especially in the part of using multiple Chinese attribute. The interesting result in this paper was the students who is Thai – Chinese descent and can speak Chinese dialect were easier understand how to use Chinese attribute.

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
E-mail: gulaoshi2011@gmail.com

Keywords

Attribute, Chinese Language, The Far Eastern University Students

บทนำ

ปัจจุบันภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันมากขึ้นในประเทศไทยรองจากภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภาษาจีนจะยิ่งมีบทบาทสำคัญ และในขณะเดียวกันทุกสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ได้มีการเปิดการสอนภาษาจีนเพื่อรองรับการเข้ามาของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่หลังไหลเข้ามาเป็นจำนวนมาก

ถึงแม้ว่าภาษาจีนจะเป็นภาษาที่นิยม แต่พื้นฐานทางด้านภาษาจีนของคนไทยยังไม่เท่ากับพื้นฐานภาษาอังกฤษ คนไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาลและเรียนทุกๆ ปี หากเรียนถึงระดับอุดมศึกษาจะเน้นการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่า แต่ภาษาจีนส่วนมากจะมาเริ่มเรียนในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยคุ้นเคยกับการใช้ไวยากรณ์ภาษาจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องการใช้ส่วนขยายนาม เพราะโครงสร้างประโยคของภาษาจีนและภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมาก ภาษาไทยจะวางส่วนขยายนามไว้ด้านหลังของคำนาม ส่วนภาษาจีนจะวางส่วนขยายนามไว้ด้านหน้าของคำนาม มีผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้หลายท่าน Kittithon (2003, 6) กล่าวว่า ลำดับการวางของส่วนขยายนามของภาษาไทยและจีน ส่วนมากจะตรงกันข้าม กับภาษาไทยที่ส่วนขยายนามจะวางไว้ด้านหลังคำศัพท์หลัก แต่ในภาษาจีนส่วนขยายนามต้องวางไว้ด้านหน้าคำศัพท์หลัก ในช่วงเวลาที่นักศึกษาไทยเรียนไวยากรณ์จีนเรื่องนี้ มักจะมีความสับสนระหว่างภาษาไทยและภาษาจีนทำให้เกิดความผิดพลาด แต่ว่าหลังจากที่ได้เรียนรู้ภาษาจีนมากขึ้นความผิดพลาดไวยากรณ์จีนจะลดลง ซึ่งในบทความนี้จะศึกษาถึงปัญหาการใช้ส่วนขยายนามของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น เพื่อวิเคราะห์เหตุผลข้อผิดพลาดและให้คำแนะนำในด้านการเรียนการสอนเรื่องการใช้ส่วนขยายนามภาษาจีน

ส่วนขยายนาม (定语)

ส่วนขยายนาม (定语) หรือนามวลีทำหน้าที่เป็นส่วนประธานหรือส่วนกรรมในประโยค มีคำและวลีหลายชนิดทำหน้าที่เป็นส่วนขยายนามได้ เช่น 李老师是中文老师 ครูหลี่เป็นครูสอนภาษาจีน ในประโยคนี้ 中文 (ภาษาจีน) คือ ส่วนขยายนาม ที่ทำหน้าที่ขยายคำว่า 老师 (ครู) แล้วให้ความหมายว่า ครูที่สอนภาษาจีน (Yang , 2009, 109)

โครงสร้างประโยคขยายนามภาษาจีน (定语+的+中心语)

โครงสร้างส่วนขยายนามภาษาจีน คือ “定语+的+中心语” หมายความว่า ส่วนขยายนามต้องวางไว้หน้าคำศัพท์หลัก และส่วนใหญ่ต้องใช้คำช่วยโครงสร้าง 的 มาแสดงความหมาย เช่น 红色的旗袍 (ชุดกีฬาสีแดง) 红色 หมายถึง สีแดง 旗袍 หมายถึง ชุดกีฬา (Yang, 2009, 109)

1. การใช้ 的 ในส่วนขยายนามภาษาจีนมี 3 ลักษณะ ดังนี้

1) จำต้องใช้คำ 的

เช่น 吃的东西 (ของกิน)

吃 หมายถึง กิน

东西 หมายถึงสิ่งของ

ถ้าไม่ใช่คำ 的 ความหมายจะเปลี่ยนทันที คือ 吃东西 (กินอาหาร)

2) ไม่ใช่คำ 的

เช่น 这本书 (หนังสือเล่มนี้)

这 หมายถึง นี้

本 หมายถึง เล่ม 书 หมายถึง หนังสือ

แต่ถ้าในกลุ่มคำนี้ใช้คำ 的 จะกลายเป็นกลุ่มคำที่ไม่มี ความหมาย

3) ใช้หรือไม่ใช่คำ 的 ก็ได้

เช่น 我的爸爸/我爸爸 (พ่อของฉัน)

ไม่ว่าจะใช้หรือไม่ใช้คำ 的 ความหมายของกลุ่มคำก็ไม่ได้เปลี่ยนแต่อย่างใด

Fang (2008, 92) สรุปไว้ว่า การใช้คำ 的 ในส่วนขยายนามภาษาจีน มี 5 ลักษณะดังนี้

1) เมื่อคำศัพท์หลักเป็นคำคุณศัพท์พยางค์เดียวส่วนมากจะไม่ใช้คำ 的

เช่น 红衣服 (เสื้อผ้าสีแดง)

2) เมื่อบุรุษสรรพนามเป็นส่วนขยายนามแสดงความเป็นเจ้าของ จำเป็นต้องใช้คำ 的 แต่ถ้าคำศัพท์

หลักหมายถึงคนไม่ต้องใช้คำ 的

เช่น 我的书 (หนังสือของฉัน)

3) เมื่อจำนวนเป็นส่วนขยายนามไม่จำเป็นต้องใช้คำ 的

เช่น 两本书 (หนังสือสองเล่ม)

4) เมื่อใช้คำนามที่แสดงถึงเวลาและสถานที่เป็นส่วนขยายนามจำเป็นต้องใช้คำ 的

เช่น 两小时的电影 (ภาพยนตร์สองชั่วโมง)

5) เมื่อคำกริยาเป็นส่วนขยายนามส่วนมากจะใช้คำ 的 โดยเฉพาะคำกริยาที่เป็นพยางค์เดียวเช่น

穿的衣服 (เสื้อผ้าที่ใส่) แต่ถ้าคำกริยามีสองพยางค์ไม่ต้องใช้คำ 的 ก็ได้ เช่น 学习计划 (แผนการเรียน)

6) เมื่อคำนามเป็นส่วนขยายนามและคำนามเป็นคำศัพท์หลัก จะใช้หรือไม่ใช้คำ 的 ก็ได้

เช่น 上海小吃/上海的小吃 (ขนมของเซี่ยงไฮ้)

2. การใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ

ในภาษาจีนสามารถใช้คำหลายๆ คำเพื่อขยายคำศัพท์หลักเพียงหนึ่งตัวได้ เช่น 一本古代著名的小说 (หนังสือนิทานโบราณที่มีชื่อเสียงเล่มหนึ่ง) มีส่วนขยายนาม 3 ส่วน ได้แก่ 一本 (เล่มหนึ่ง) 古代 (โบราณ) 著名 (มีชื่อเสียง)

Fang (2008) สรุปไว้ว่า การใช้คำ 的 ในส่วนขยายนามที่มีหลายคำ มี 2 ลักษณะ ได้แก่

1) ถ้าเรียงลำดับคำศัพท์ตามโครงสร้างนี้ : “คำที่แสดงความเป็นเจ้าของ + สรรพนามชี้เฉพาะ + จำนวน + คุณศัพท์ + คำศัพท์หลัก” ไม่ต้องใช้คำ 的 เช่น 她那两本新杂志在哪儿? (นิตยสารใหม่ 2 เล่มของหล่อนอยู่ที่ไหน) 她 (หล่อน) 那 (นั่น) 两本 (2 เล่ม) 新 (ใหม่) คือ ส่วนขยายนาม

2) ถ้าเรียงลำดับคำศัพท์ตามโครงสร้างนี้: “คำที่แสดงความเป็นเจ้าของ + สรรพนามชี้เฉพาะ + จำนวน + คำกริยา / กริยาวลี + คุณศัพท์ + คำศัพท์หลัก” ต้องใช้คำ 的 เช่น 他是一个不说假话的人。(เขาเป็นคนที่ไม่พูดโกหก) 一个 (หนึ่ง) 不说 (ไม่พูด) 假话 (คำโกหก) คือส่วนขยายนาม (Fang, 2008, 95)

การใช้ส่วนขยายนาม (定语) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น

เพื่อศึกษาการใช้ส่วนขยายนามของนักศึกษาระดับปริญญาเอกภาษาจีนธุรกิจ ผู้เขียนจึงได้สร้างแบบทดสอบส่วนขยายนามให้นักศึกษาแต่ละชั้นปี จำนวน 54 คน แบ่งออกเป็น ชั้นปีที่ 1 จำนวน 13 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 27 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 14 คน ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่มีเชื้อสายจีนจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 นักศึกษาที่ไม่มีเชื้อสายจีนจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9

แบบทดสอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ในส่วนที่หนึ่งเป็นการเลือกคำตอบเกี่ยวกับส่วนขยายนามที่มีคำเดียว และส่วนที่สอง เป็นการเลือกคำตอบที่เกี่ยวกับความซับซ้อนของส่วนขยายนาม ซึ่งนักศึกษาระดับปริญญาเอกภาษาจีนธุรกิจ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น จำนวน 54 คน ได้ใช้เวลาหลังเลิกเรียน 20 นาทีในการทำแบบทดสอบ โดยมีอาจารย์คอยควบคุม ได้ข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

1. การใช้ส่วนขยายนามที่มีคำเดียวและการใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ

ตารางที่ 1

ร้อยละของความถูกต้องในแบบฝึกหัดส่วนขยายนามที่มีคำเดียว

ข้อ	คำถาม	ร้อยละ
1.	他的书包 กระเป๋าของเขา	18.8
2.	活泼可爱的小孩 เด็กที่มีชีวิตชีวา	39.6
3.	宽敞的教室 ห้องเรียนที่กว้างขวาง	16.9
4.	学习汉语的学生 นักเรียนที่เรียนภาษาจีน	50.9
5.	一架飞机 เครื่องบินหนึ่งลำ	26.4
6.	一个孩子 เด็กคนหนึ่ง	45.2
7.	旅游团 คณะทัวร์	39.6
8.	十二分之一 หนึ่งในสิบสอง	24.5
9.	病人的心脏 หัวใจของผู้ป่วย	26.4
10.	狐狸尾巴 หางจิ้งจอก	35.8
	ค่าเฉลี่ย	32.4

ตารางที่ 1 จะเห็นว่า ผลคะแนนเฉลี่ยของการใช้ส่วนขยายนามที่มีคำเดียว คิดเป็นร้อยละ 32.4 ซึ่งเป็นคะแนนที่ไม่สูงนัก ข้อที่ 1- 4 เป็นข้อที่จำเป็นต้องใช้ 的 ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะสามารถทำคะแนนได้สูง เพราะในภาษาไทยก็จำเป็นต้องใช้คำว่า “ที่” เช่น ภาษาจีน 买的书 ภาษาไทย หมายถึง หนังสือที่ซื้อตามโครงสร้าง “คำกริยา + 的 + คำศัพท์หลัก” และบางครั้งภาษาไทยก็จำเป็นต้องใช้คำว่า “ของ” เช่น ภาษาจีน 我的书 ภาษาไทย หมายถึง หนังสือของฉัน ตามกฎการใช้ 的 ของ Fang (2008) คือ เมื่อบุรุษสรรพนามเป็นส่วนขยายนามแสดงความเป็นเจ้าของ จำเป็นต้องใช้คำ 的 แต่ภาษาไทยคำว่า “ของ” จะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษาพูด ซึ่งไม่ค่อยใช้คำว่า “ของ” ทำให้นักศึกษาเกิดความเคยชินจนใช้ภาษาจีน 的 ผิดพลาด

ข้อที่ 5-8 เป็นข้อที่ไม่จำเป็นต้องใช้ 的 ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะสามารถทำคะแนนได้ค่อนข้างสูง ซึ่งในภาษาไทยก็เช่นเดียวกันเช่น ภาษาจีน 一个孩子 ภาษาไทยหมายถึง เด็กหนึ่งคนตามกฎการใช้ 的 ของ Fang (2008) คือ เมื่อจำนวนเป็นส่วนขยายนามไม่จำเป็นต้องใช้คำ 的 และถ้าคำกริยามีสองพยางค์ไม่ต้องใช้คำ 的 (Fang, 2008, 92) เช่น ภาษาจีน 旅游团 ภาษาไทยหมายถึง คณะทัวร์ ซึ่งในภาษาไทยก็ไม่ใช้คำว่า “ของ” เช่นเดียวกัน

ข้อที่ 9-10 เป็นข้อที่ใช้หรือไม่ใช้คำ 的 ก็ได้ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะสามารถทำคะแนนได้ค่อนข้างสูง ซึ่งภาษาไทยก็มีหลักการใช้ที่ไม่แตกต่างกันเช่น ภาษาจีน 狐狸 (的) 尾巴 ภาษาไทย หมายถึง หาง (ของ) จิ้งจอก ตามกฎการใช้ 的 ของ Fang (2008) คือ เมื่อกำนามเป็นส่วนขยายนามและคำนามเป็นคำศัพท์หลัก จะใช้หรือไม่ใช้คำ 的 ก็ได้

ตารางที่ 2

ร้อยละของความถูกต้องในแบบฝึกหัดส่วนขยายนามที่มีหลายคำ

ข้อ	คำถาม	ร้อยละ
1.	我家那套旧式红木家具很值钱。 เฟอร์นิเจอร์ไม้สักเก่าชุดนั้นที่บ้านฉันราคาแพงมาก	26.4
2.	他那两本新杂志放在哪儿了? นิตยสารใหม่ 2 เล่มนั้นของเขาวางอยู่ที่ไหน	30.1
3.	我四位老领导。 หัวหน้า 4 ท่านของฉัน	26.4
4.	我那件刚买的深蓝色的羊绒大衣放在哪? เสื้อกันหนาวขนแกะสีน้ำเงินที่ฉันเพิ่งซื้อมาตัวนั้นวางอยู่ที่ไหน	39.6
5.	那个高大的排球运动员。 นักวอลเลย์บอลที่ตัวสูงใหญ่คนนั้น	32.0
6.	他那两个最好的朋友是中国人。 เพื่อนที่ดีที่สุด 2 คนนั้นของเขาเป็นคนจีน	28.3
7.	那是一架我朋友的长城牌摄像机。 นั่นคือกล้องวิดีโอยี่ห้อฉางเฉิงเครื่องหนึ่งของเพื่อนฉัน	16.9

ตารางที่ 2

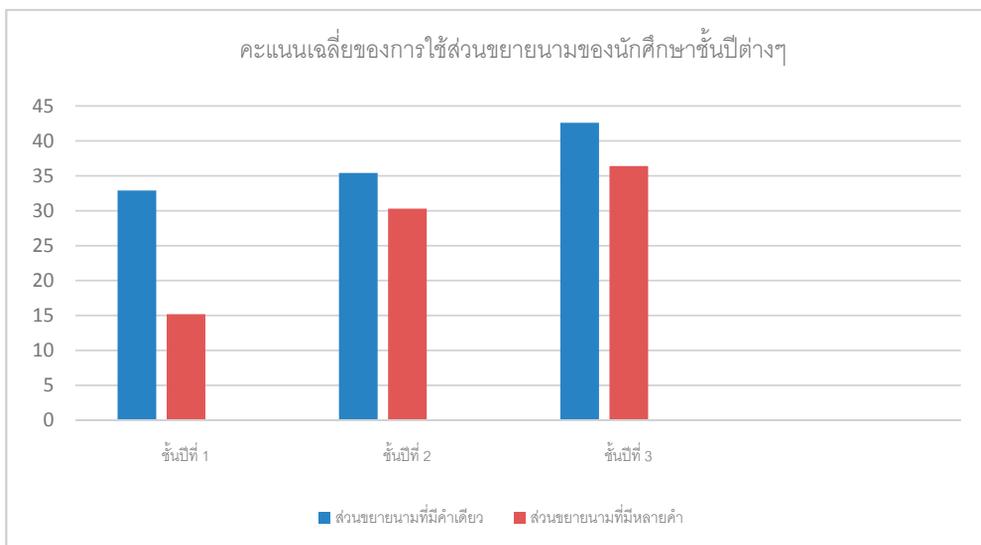
ร้อยละของความถูกต้องในแบบฝึกหัดส่วนขยายนามที่มีหลายคำ (ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ร้อยละ
8.	一位优秀的有着 20 多年教学经验的老教师。 อาจารย์สูงวัยที่มีประสบการณ์การสอนยอดเยี่ยมมากกว่า 20 ปี ท่านหนึ่ง	20.7
9.	他是一个从来不说假话大话的人。 เขาเป็นคนหนึ่งที่ไม่เคยพูดโกหก	45.2
10.	一位不慎遗失了 1500 元人民币的德国外宾。 แขกชาวเยอรมันที่ไม่ระมัดระวังทำเงินหาย 1500 หยวนคนหนึ่ง	13.2
	ค่าเฉลี่ย	27.8

จากตารางที่ 2 ผลคะแนนเฉลี่ยของการใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ คิดเป็นร้อยละ 27.8 จะเห็นว่า ข้อที่ 1-3 เป็นข้อที่ไม่จำเป็นต้องใช้คำ 的 แสดงถึงโครงสร้าง “คำที่แสดงความเป็นเจ้าของ + สรรพนามชี้เฉพาะ + จำนวน + คุณศัพท์ + คำศัพท์หลัก” ไม่ต้องใช้คำ 的 เช่น ภาษาจีน 我这两个好老师 ภาษาไทย หมายถึง อาจารย์ที่ดี 2 คนของฉัน ในภาษาจีนตามโครงสร้างไม่ต้องใช้คำ 的 แต่ในความหมายของภาษาไทยจำเป็นต้องมี คำว่า “ที่” หรือคำว่า “ของ” ด้วย

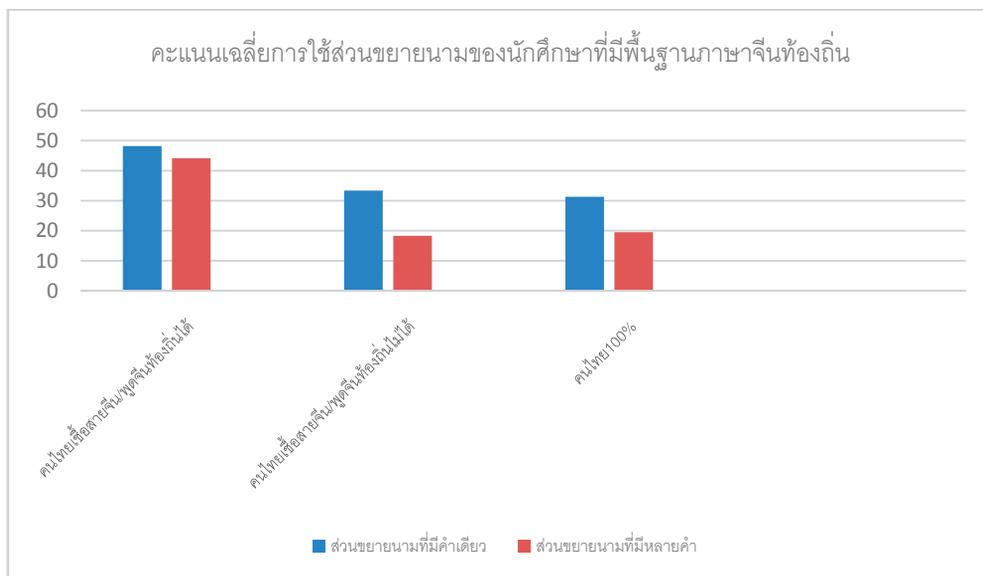
ข้อที่ 4 – 10 เป็นข้อที่จำเป็นต้องใช้คำ 的 ตามโครงสร้าง “คำที่แสดงความเป็นเจ้าของ + สรรพนามชี้เฉพาะ + จำนวน + คำกริยา / กริยาวลี + คุณศัพท์ + คำศัพท์หลัก” ต้องใช้คำ เช่น ภาษาจีน 我这两个会说泰语的老师 ภาษาไทยหมายถึง อาจารย์ 2 คนที่สามารถพูดภาษาไทยได้ของฉัน จะเห็นได้ว่าตามโครงสร้างการใช้คำ 的 ในข้อนี้ ทั้งในภาษาจีนและภาษาไทยจะใช้คำแสดงโครงสร้างเหมือนกัน

2. คะแนนเฉลี่ยการใช้ส่วนขยายนามของนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีต่าง ๆ และนักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาจีนท้องถิ่น

แผนภูมิที่ 1: คะแนนเฉลี่ยของการใช้ส่วนขยายนามของนักศึกษาชั้นปีต่างๆ

จากแผนภูมิที่ 1 จะเห็นว่าผลจากแบบทดสอบในเรื่องส่วนขยายนามของนักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่สูงขึ้นจะสามารถทำคะแนนได้ดีกว่านักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ต่ำกว่า ดังนี้ ชั้นปีที่ 3 ได้ผลคะแนนสูงสุด คือ การใช้ส่วนขยายนามที่มีค่าเดียว คิดเป็นร้อยละ 42.6 การใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ คิดเป็นร้อยละ 36.4 ชั้นปีที่ 2 ได้ผลคะแนนรองลงมา คือ การใช้ส่วนขยายนามที่มีค่าเดียว คิดเป็นร้อยละ 35.4 การใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ คิดเป็นร้อยละ 30.3 ชั้นปีที่ 1 ได้ผลคะแนนน้อยที่สุด คือ การใช้ส่วนขยายนามที่มีค่าเดียว คิดเป็นร้อยละ 32.9 การใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ คิดเป็นร้อยละ 15.2

แผนภูมิที่ 2: คะแนนเฉลี่ยของการใช้ส่วนขยายนามของนักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาจีนท้องถิ่น

จากแผนภูมิที่ 2 จะเห็นว่าผลจากแบบทดสอบในเรื่องส่วนขยายนาม นักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาจีนท้องถิ่นจะสามารถทำคะแนนได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐาน ดังนี้ นักศึกษาที่มีเชื้อสายจีนและสามารถพูดภาษาจีนท้องถิ่นได้ผลคะแนนสูงสุด คือ การใช้ส่วนขยายนามที่มีค่าเดียว คิดเป็นร้อยละ 48.2 การใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ คิดเป็นร้อยละ 48.1 นักศึกษาที่มีเชื้อสายจีนแต่ไม่สามารถพูดภาษาจีนท้องถิ่นได้ ได้ผลคะแนนรองลงมา คือ การใช้ส่วนขยายนามที่มีค่าเดียว คิดเป็นร้อยละ 33.4 การใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ คิดเป็นร้อยละ 18.3 นักศึกษาที่ไม่มีเชื้อสายจีน และไม่สามารถพูดภาษาจีนท้องถิ่นได้ ได้ผลคะแนนน้อยที่สุด คือ การใช้ส่วนขยายนามที่มีค่าเดียว คิดเป็นร้อยละ 31.3 การใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ คิดเป็นร้อยละ 19.5

สรุป

จากแบบทดสอบในเรื่องส่วนขยายนามครั้งนี้ จะเห็นได้ว่าผลคะแนนของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์นไม่ว่าจะเป็นผลคะแนนของการใช้ส่วนขยายนามที่มีค่าเดียวหรือการใช้ส่วนขยายนามที่มีหลายคำ มีผลคะแนนที่ไม่สูงนัก เรียกได้ว่าเป็นจุดอ่อนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาจีน เหตุผลหนึ่งที่น่าสนใจในการเรียนการสอน

ภาษาจีนคือ นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่สูงขึ้นจะสามารถใช้ส่วนชยานามภาษาจีนได้ดีกว่านักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ต่ำกว่า และคะแนนที่สูงสุดอยู่ในนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คือ การใช้ส่วนชยานามที่มีคำเดียว คิดเป็นร้อยละ 42.6 การใช้ส่วนชยานามที่มีหลายคำ คิดเป็นร้อยละ 36.4 โดยเฉพาะการใช้ส่วนชยานามที่มีหลายคำ ผลคะแนนแบบทดสอบของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีจะแตกต่างกันมาก เพราะว่าการเรียนรู้คำศัพท์ และไวยากรณ์จีนที่มากขึ้นตามลำดับชั้นปี โดยคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 21.2 อีกหนึ่งเหตุผลที่ผู้เขียนค้นพบ คือ นักศึกษาเชื้อสายจีนที่สามารถพูดภาษาจีนท้องถิ่นได้ ช่วยการเรียนรู้เรื่องส่วนชยานามได้ดี จากผลการทดสอบ นักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาจีนท้องถิ่นจะสามารถทำคะแนนได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 28.6 เนื่องจากภาษาจีนกลางและภาษาจีนท้องถิ่นมีโครงสร้างภาษาที่คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างการใช้คำชยานาม

ดังนั้น ผู้เขียนขอเสนอแนะแนวทางในการเรียนการสอนภาษาจีนที่เกี่ยวกับการใช้ส่วนชยานาม ดังนี้

1. ให้นักศึกษาเห็นความแตกต่างของการใช้ส่วนชยานามภาษาไทยและภาษาจีนอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างการใช้ส่วนชยานามในการสนทนาและการเขียน
2. หากนักศึกษามีพื้นฐานภาษาจีนเบื้องต้นจะส่งผลให้การเรียนรู้เรื่องการใช้ส่วนชยานามได้เข้าใจและเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้หากนักศึกษามีคลังคำศัพท์ภาษาจีนมากพอ ก็จะทำให้แบบทดสอบได้ง่ายขึ้น
3. หากนักศึกษามีเชื้อสายจีนและพูดภาษาจีนท้องถิ่นได้ จะทำให้ได้เปรียบในการเรียนรู้เรื่องการใช้ส่วนชยานาม และข้อควรระวังสำหรับนักศึกษาที่มีเชื้อสายจีน คือ ความเคยชินของการใช้ภาษาจีนท้องถิ่นอาจจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนกลาง ดังนั้น ผู้สอนจึงต้องศึกษาภาษาจีนท้องถิ่นเพิ่มเติม เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

เอกสารอ้างอิง

- Fang, Yuqing. (2008). *A Practical Chinese Grammar*. (实用汉语语法). Beijing: Peking Language University Press.
- He, Yuanjian. (2010). *A Generative Grammar of Mandarin Chinese*. (现代汉语生成语法). Beijing: Peking University Press.
- Kittithon Yongprapat. (2000). *Taiguo Xuesheng Hanyu Dingyu Shunxu de Pianwu Fenxi ji qi Xide Shunxu*. Master of Art. (泰国学生汉语定语顺序的偏误分析及其习得顺序) Beijing: Modern Chinese Major, Faculty of Culture, Beijing Language and Culture University.
- Yang, Defeng. (2009). *Essential Grammar on Teaching Chinese as a Second Language*. (对外汉语教学核心语法). Beijing: Peking University Press.
- Zhu, Hua & Zeng, Shaocong. (2010). *An Analysis of Some Chinese Word Order Errors by Thai Students and the Relevant Teaching Strategies*. (泰国学生汉语语序学习的偏误分析及教学对策). *Academic Journal of Yunnan Normal University*. 2010(8),78-84.